

Ismét javult a csapadékvíz-elvezető rendszer

Lezárult a csapadékvíz -elvezetési projekt második üteme. A 218 millió forintos beruházás a Derkovits és a Hunyadi utcát érintette. A város a harmadik ütemet is szeretné elindítani.

A projektzáró rendezvény résztvevőit Tóth Balázs, Vasvár polgármestere köszöntötte. Mint mondta: a város infrastruktúrájában egyre hangsúlyosabb szerepet kap a csapadékvíz-elvezetés, mivel a szélsőséges időjárási viszonyok miatt egyre nagyobb figyelmet igényel. Emlékeztetett arra, hogy a város lépésről lépésre, tervszerűen korszerűsíti a csapadékvíz elvezető rendszerét. Az első ütem részeként a Hármashegy III. utcát azért kellett első között megoldani, mert részben a Petőfi utca, részben az iparterület vizét ez az árok „vezette le” és a szervíz melletti zöldterületen okozott problémát. Mint mondta: a gazdasági fejlesztésekhez

nék, akkor annak a vize erre felé fog lejönni. Azaz előre gondolkodva, a problémát itt is meg kellett előzni. Minden beavatkozási helyszínen a befogadóig (Szentkút patak, Csipkés patak) kiépült a rendszer.

A város polgármestere ismertette: a mostani, második ütemhez tartozott a Hunyadi utca és a Derkovits utca területe. A helyzet komolyságát érzékelteti, hogy a Vérmező utca felől érkező víz minden nagy esőzés után kimosta az árkokat, a lezúduló víz az Derkovits utca közepén átvágott az úton és egy magánterületen folyt keresztül. A második ütem elkészültével egy újabb kritikus gócpontot sikerült kiiktatni. Bízunk abban, hogy a városban ezeken a területeken évtizedekre megoldódnak a problémák. Tóth Balázs megköszönte a TOP-os pályázat révén V. Németh Zsolt országgyűlési képviselő, valamint a megyei önkormányzat támogató munkáját. Mint mondta: ez volt az egyetlen olyan TOP-os pályázat, amely belefért a meghatározott költségvetésbe. Nem kellett többlet támogatást kérniük, s zökkenőmentes volt a kivitelezés is. Mindemellett köszönetét fejezte ki a lakók türelme miatt is. A munkálatok során a Hunyadi és a Derkovits utcában található vízelvezető árkokat beburkolták, így csaknem másfél kilométer hosszban vált lehetővé a csapadékvíz elvezetése betonnal burkolt árkokban.

Hozzáfűzte: Lesz harmadik ütem is, amelynek része a Mártírok utca, Egres árok, Góré utca, Dózsa Gy. utca egy része, valamint a Vasvári Pál utcában a sorházaknál jelentkező problémák megoldása.

V. Németh Zsolt országgyűlési képviselő, miniszteri biztos megjegyezte, hogy a városnak gyönyörű a domborzata, ami a vízelvezetési problémák forrása is egyben. Örvendetes, hogy ténylegesen megoldód-

nak ezek a gondok. Vasváron a csapadékvíz-elvezetés régi probléma, ezzel korábban polgármesterként már ő is találkozott. A település domborzati viszonyai miatt nem volt könnyű megoldani a helyzetet, sok mindenhez kellett igazodni, de most végre sikerült orvosolni a problémát a kifejezetten erre a célra kapott támogatásoknak köszönhetően. Ismertette, hogy a megyei önkormányzat a legkisebb konfliktussal vitte végig az uniós pályázatot.

Marton Ferenc, a megyei közgyűlés alelnöke elmondta, hogy 2014-től a kormányzat részéről a TOP-os fejlesztések a megyei önkormányzathoz kerültek. Fontos volt, hogy alulról építkező rendszer alakuljon ki, mivel a helyiek ismerik, tudják a problémákat és ezeket kellett, kell eljuttatni megyei szintre. Emellett a kormány kikötötte: az önkormányzatok nem adósodhatnak el. Nagyon gyorsan léptek és vita nélkül valósították meg a projektet. Mint mondta: a megmaradt 3 milliárd forintot a TOP-on keresztül hatékonyan használták fel. Kiemelte: a harmadik ütem előkészítés alatt áll. A beruházásnak köszönhetően a csapadékvíz elvezetés problémája hosszú távon megoldódik.

kulcsfontosságú a rendezett állapot. Ugyancsak kardinális helyszín volt a szakközépiskola előtti terület, mert nagyobb eső esetén raklapokon közlekedtek a gyerekek. Ugyanígy a Szentmihályfalvi utcában is – a festékbolttól a kanyarig – állandó probléma volt, hogy eső esetén a járdán alig lehetett közlekedni. Az első ütem negyedik helyszínén, a Csokonai utcában nem volt panaszuk az itt élőknek a vízelvezetésre, de tudni lehetett, hogyha az iparterületet fejleszteni szeret-

Meghívó

Vasvár Város Önkormányzata
tiszteltet meghívja Önt

**2021. október 23-án (szombaton)
az 1956-os forradalom és
szabadságharc 65. évfordulója
tiszteletére rendezett
ünnepi megemlékezésre.**

Program:

17.30 Koszorúzás az '56-os Emlékműnél
(Vasvár, Főszolgabíró tér)

*A megemlékezés a Nagy Gáspár
Művelődési Központban folytatódik.*

Ünnepi beszédet mond

V. Németh Zsolt

országgyűlési képviselő, miniszteri biztos

**Vasvár Város Önkormányzata által
adományozott kitüntetések átadása**

A kitüntetéseket átadja:

Tóth Balázs,

Vasvár város polgármestere

Felújították a derékszögű útszakaszt

*A Nagymákfa és Kismákfa közötti beruházás
190 millió forintos támogatásból valósult meg*

Tóth Balázs polgármester, V. Németh Zsolt országgyűlési képviselő, miniszteri biztos és Böröcz Miklós, a Magyar Közút Nonprofit Zrt. Vas megyei igazgatója bejáráson tekintette meg a Magyar Falu program által 190 millió forint támogatásból megvalósult, 700 méteres útszakaszt, amely Kismákfáról Nagymákfa felé vezet.

V. Németh Zsolt a bejáráson elmondta, hogy a két vasvári városrész megközelítését szolgáló szakasz érzékeny pontja volt a településnek, mivel próbára tette az autók türelmét. Szükség is volt a megoldásra. Kiemelte, hogy a felújítás szervezeten keresztül kapcsolódott a város másik nagy beruházásához: a csapadékvíz-elvezetéshez, így ezzel együtt korszerűsítették ezt a részt, ugyanis jól megtervezett és kivitelezett csapadékelvezetés nélkül az utak is hamar tönkremennek. Hangsúlyozta: fontosnak tartja, hogy ezen útszakasz rendbetétele bővüljön Kismákfa és Nagymákfa irányába a minőségi infrastrukturális változás érdekében. A

képviselőnek komoly építészeti múltja van, így szakmai szemmel is megvizsgálta a területet.

Tóth Balázs polgármester köszönetét fejezte ki a képviselő úrnak és a beruházást végző zrt. Vas megyei igazgatójának, valamint munkatársainak. Hangsúlyozta, hogy két, egymástól független beruházásból származó forrást hangoztak össze, így egyszerre valósulhat meg az útszakasz felújítása és a csapadékvíz-elvezetés.

Böröcz Miklóstól, a Magyar Közút Nonprofit Zrt. Vas megyei igazgatóságának igaz-

gatójától megtudtuk, hogy nemcsak az útburkolat, hanem a teljes útszerkezet is megújult. A meglévő pályaszerkezetet egy géplánc segítségével felszedték, ledarálták, cementtel és vízzel keverve, egy új útalap formájában huszonhét centiméter vastagságban visszaterítették, ezzel újrahasznosították. Erre kerültek az aszfaltrétegek. Ez egy környezetbarát megoldás, amely sajnos nem olcsóbb, de jelentősen meggyorsította a munkát.

Hirdetmény

*a Vasvár, József A. utcai
köztemetőben lévő lejárt sírhelyek
megváltásáról*

A temetőkről és a temetkezésről szóló 1999. évi XLIII. törvény 10.§-a és a végrehajtásáról szóló 145/1999. (X.1.) Korm. rendelet 18.§ (5) bekezdésében foglaltak értelmében megszűnik a temetkezési hely feletti rendelkezési jog gyakorlása, ha a használati idő meghosszabbítás hiányában lejár. Ha a sírhely használati idő letelt, a temető üzemeltetője – a türelmi idő lejártát követően – az újbóli temetések lehetővé tétele céljából a temetési helyet megszüntetheti.

A temetési helyek használati idejének felülvizsgálata több lépcsőben zajlik, jelenleg a vasvári József Attila utcai köztemetőben az „A” jelű táblákban korábban megváltott temetési helyeket érinti. A lejárt megváltási idejű temetési helyekre értesítést helyeztünk ki. Felhívjuk a Tisztelt temetési hely felett rendelkezésre jogosultak figyelmét, hogy a felhívással megjelölt temetési helyek újraváltására 2022. április 30. napjáig van lehetőségük. Ezen türelmi idő leteltét követően a meg nem váltott temetési helyeket folyamatosan felszámoljuk a fent hivatkozott jogszabályokban meghatározott módokon.

Tájékoztatjuk a Tisztelt sírhely felett rendelkezőket, hogy a temetési hely újbóli megváltását a Sárközi Temetkezési Bt.-nél (telefonszám: 06/30/217-6725) tehetik meg.

Esetlegesen felmerülő kérdéseikben Önkormányzatunk is készséggel áll rendelkezésre az alábbi elérhetőségeken: e-mail: titkarsag@vasvar.hu, telefon: 94/572-012.

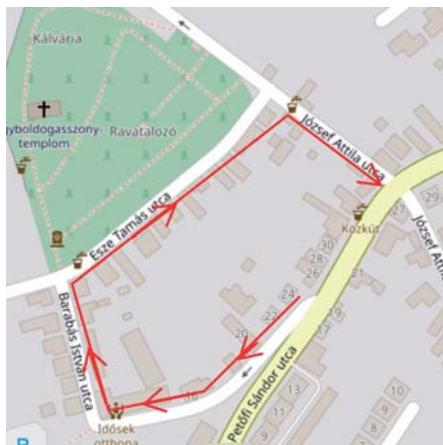
Vasvár Város Önkormányzata

Közlekedési rend változása vasvári temetőnél Mindenszentek és Halottak napja idején

Értesítjük a vasvári temetőbe látogatókat, hogy október 30-án 8 órától november 1-én 22 óráig a Vasvár, József Attila utcai temetőnél megváltozik a forgalmi rend az alábbiak szerint:

- A temető gépjárművel történő megközelítése egy irányból lehetséges a Petőfi S.-Barabás I. – Esze T. útvonalon,
- József Attila utca Esze Tamás utca – Petőfi Sándor utca közötti szakaszán gépjárművel csak egyirányban lehet közlekedni a Petőfi utca irányába, a Petőfi utca felől behajtani nem lehetséges,
- Az Esze Tamás utcában gépjárművel csak egyirányban lehet közlekedni a József Attila utca irányába.

A közlekedés biztonságának fenntartása, a balesetek és a forgalmi torlódások meg-

előzése érdekében a rendőrök a polgárőrökkel közösen fogják segíteni a közlekedést.

Szent Margit-opera a Margit szigeten

A domonkos jubileum alkalmával mutatták be szeptember 8-án a Margitszigeti Szabadtéri Színpadon Szokolay Sándor Margit, a hazának szentelt áldozat című operáját. A bemutatóra egy harminc fős vasvári csoport is Budapestre utazott, akik nem csak az operát nézték meg, hanem felkeresték a budai vár és a Margit-sziget domonkos emlékhelyeit is.

Színpadjelenet az operából

tásával újította fel a CO-OPERA Művészeti Nonprofit Kft, és most is csupán egy alkalommal, szeptember 8-án mutatták be – bár vannak tervek országos, sőt Kárpát-medencei turnéről és külföldi előadásokról is.

A bemutatóra érkező vasvári csoportot egész napos budapesti program várta. Dél előtt a budavári királyi palota frissen megnyitott Szent István-termét tekintették meg. Ez a

Szent Margit sírhelyénél

Vasvári látogatók a Szent István-teremben

A Margit-operát eddig mindössze egyszer, 1995-ben mutatták be. A szerző a magyar honfoglalás 1100. évfordulójára készülve írta meg művét, amelyet két, számára kiemelten fontos gondolat, a hazaszeretet és a kereszténység köre épített fel. A művet a domonkos rend magyar rendtartománya alapításának 800. és a szerző születésének 90. évfordulója alkalmával a Magyar Művészeti Akadémia és számos más szervezet támoga-

A Bendefy László kezdeményezésére állított Juliánusz-szobor

representatív tér az első, amelyet az 1945-ben súlyos károkat szenvedett, majd a szocialista rendszer idején „kibelezett” épületgyűjtésben helyreállítottak. Rövid budai séta után a Mátyás-templom és a Halászbástya tövében felkeresték a Hilton Szálló ún. Dominikánus-udvarát, amely nem más mint a Középkori budai domonkos kolostor templomának maradványa. Napjainkban itt áll Juliánusz barát

szobra, amelyet a vasvári születésű Bendefy László kezdeményezésére készítettek, és 1937-ben a Halászbástyán állítottak fel. Egy rövid Széll Kálmán téri pihenő után a délutáni program Margit-szigeti sétával folytatódott, melynek végpontja Szent Margit egykori kolostorának maradványai voltak. Itt, a kolostortemplom romjai között található a szentéletű királylány sírjának helye (Margit földi maradványait a török elől menekülő domonkos apácák magukkal vitték), a sírhely mellett rövid imádság után felhangzott a vasvári Mária-ének is, lévén szeptember 8., Kisboldogasszony napja.

Maga az előadás mindenki számára rendkívüli élmény volt. Még az opera – főleg a kortárs opera – műfajától óvatosan tartózkodó hallgató számára is meglepetés volt a jól követhető történet, a szépen megírt (Nemeskürty István munkája) és érthető szöveg (amit kivetítők segítettek), a hatalmas zenekar és kórus, valamint a látványos színpadkép, amelyet fényeffektusok emeltek ki. A hűvös szeptemberi estén a nézőket bizonyára átmelegítette az évszázadokkal ezelőtt fiatalon elhunyt, alázatos királylány felemelő története, és megérintette a 90 éve született szerző fő gondolata is: „a nemzet morális megszólítása”.

ZCB

Laki László/Zágorhidi Czigány Balázs

Régészeti kutatások Vasváron

Több mint 70 év után újra indulnak a régészeti ásatások a Szent Mihály-dombon, az egykori káptalani templom helyén (a Millenniumi Kettőskereszt környéke). 1948-ban Járdányi-Paulovics István, a szombathelyi Romkert feltárója a vasvári domonkosok meghívására érkezett Vasvárra, és folytatott több helyen kutatásokat. Az ő munkájának köszönhető, hogy sikerült azonosítani a templom helyét, és főbb vonalaiban meghatározni egykori alaprajzát. A Vasvári Múzeum, a szombathelyi Savaria Múzeum és a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Régészettudományi Intézetének együttműködésében hamarosan újraindulnak az ásatások, amelyek célja Járdányi kutatásainak hitelesítése és a templom építéstörténetének pontos meghatározása. A jövőben az egyetem évi rendszerességgel végez majd ún. tanásatásokat Vasváron, amelyek során az egyetemi hallgatók tanáraik vezetésével végzik el a feltáró munkát. Az első alkalomra október végén, november elején egy kététnes ásatási program keretében kerül sor, amelyet a „Városnéző séták” keretében a helyszínen is bemutatunk az érdeklődőknek, az eredményekről pedig a Vasvári Újság hasábjain is beszámolunk majd.

Helytörténeti képzés a múzeumban

A Vas Megyei Levéltár és a Vasvári Múzeum szervezésében szeptember 23-án egésznapos képzést tartottak Vasváron helytörténet-írók számára. A program elsősorban a levéltár által kiadott Vasi Honismereti és Helytörténeti Közlemények szerzőinek szolt, de általában a helytörténettel foglalkozó amatőr kutatók is haszonnal hallgathatták az előadásokat. Az előadók között megszólaltak vasi könyvtárosok, levéltárosok, régészek és történészek is, elsősorban olyan témákban, amelyek a falu-, család- vagy intézménytörténeten dolgozó kutatók munkáját érinti. Az érdeklődést mutatja, hogy közel 30 helytörténész jött össze, köztük többen a megye határain túlról érkeztek. A szer-

vezők éppen ezért úgy gondolják, hogy folytatni kell a képzést, a továbbiakban rendszeresen kerülhet majd sor hasonló műhelymunkákra Vasváron. A programot a Vasvári Népfőiskola is támogatta, a jövőben ez az intézmény adhat majd keretet a helytörténeti képzésekhez.

Új tanév – új remények

Vannak, akik már nyolcadszor élhették át ezt a pillanatot, szülővárosukban bizonyára utoljára. A kis elsősök számára azonban kétségtelenül új világ kezdődött, amikor tanítóik: Szakály Mónika és Landorné Török Rita vezetésével, egymás kezét fogva ünneppélyesen bevonultak az intézmény aulájába, hogy elfoglalják azt a helyet, amely most egy évig őket illeti meg. Hogy komoly tervekkel jöttek, azt azonnal jelezték, amikor Osvát Erzsébet: Szeptember elseje című versét az egybegyűlteknél előadták.

Sejberné Szabó Marianna igazgató az egybegyűlteket köszöntve megjegyezte: úgy érzi, mintha a tanévzáró és a tanévnyitó között nem is lett volna szári szünet. Nagyon sok rendezvény, nyári tábor töltötte ki a köztes időszakot. Köszönet jár azoknak a kollégáknak, technikai munkatársaknak, akik révén megfelelő körülmények várták a gyerekeket.

– Az elsősök valójában már jártak ebben az iskolában – hívta fel az egybegyűlteket figyelmét Sejberné Szabó Marianna. – Bizom benne, hogy a kedves szülők nyolc év múlva is úgy gondolják majd, jó döntés volt ránk bízni gyermekeiket. Ez a tanév nem csak az elsősök számára jelent új korszakot: vannak, akik új osztályba, mások új épületszárnyba költöztek. Az ötödikesek például Siposné Káldy Gyöngyi és Plótár Edina féltő/vigyázó tekintetével kísérve a felsősök új, izgalmas életével kezdenek ismerkedni.

– Elismerés illeti a szülőket is különösen Hetesi Istvánt és munkatársait, akik idejüket és energiájukat az iskola szépítésére fordították – hangsúlyozta az intézmény vezetője. – Segítőkézségből példát mutatott Sárly Zoltán, a Szülői Tanács vezetője is, hiszen az intézmény egy iskolakerttel gazdagodik, s aki egyébként is mindenre odafigyel, minden rajta tartja a szemét, ami a gyerekek oktatásával, nevelésével, iskolánk életével kapcsolatos és fontos.

Sejberné Szabó Marianna felhívta a figyelmet: a nyár gyors elröppenésének érzete is talán azért született, mert a mögöttünk lévő hónapok is az intézmény felújításáról szóltak. Folytatódott és jelenleg is zajlik a nyílászárók cseréje. Az idei tanévvel kapcsolatban megjegyezte, az alsóújlaki fiókintézményben 14 diák pallérozódik, a székhelyintézményben 285. A kis nebulók tanszercsomagot és iskolatáskát kapnak, utóbbi egy pályázatnak köszönhető. Az igazgató bemutatta az intézmény új tanítóit/tanárait: Paulovicsné Török Ceciliát, aki a 2.b osztályt irányítja, Gangelné Fülöp Erzsébetet, Gorza-Rétyi Renátát, Végh Elizabetet, ők a kisiskolában nevelik, oktatják a diákokat és Marton András testnevelőt. A Fülöp-szigetről érkezett Elmer atya a hitoktatással kapcsolatos teendőket veszi át.

A rendezvényt megtisztelte jelenlétével Tóth Balázs, a város polgármestere, a Hitoktatók, Sárly Zoltán, a Szülői Tanács elnö-

ke, Bozzainé Horváth Ildikó, az intézményi tanács elnöke, akik virágcsokorral köszönték meg a nyugdíjba vonuló Papp Zsuzsanna és Kissné Jákfalvi Marianna elhivatott tanítói és iskolatitkári munkáját, valamint Fábrián atya hitoktatói tevékenységét. Utóbbi új helyen folytatja szolgálatát. Mint azt ünnepi köszöntőjében Sejberné Szabó Marianna kiemelte: Papp Zsuzsanna mögött négy évtized kiváló tanítói tevékenysége áll. Húsz osztálynyi, több mint félezer kis elsőst indított el az írás, olvasás, számolás birodalmába. Kissné Jákfalvi Marianna a püspökmolnári és a vasvári iskola életének is nagyon fontos szereplője volt. Nincs olyan gyermek, akinek ügyeit ne intézte volna. A két szakember meghatódva, kedves szavakkal búcsúzott el a Vasvári Általános Iskolától, sok sikert kívánva minden diáknak.

A köszöntőket követően az igazgató megnyitotta az új tanévet. **Tóth Viktor**

Őrimagyaródsdi erdei iskola

2021. szeptember 8-án indult el a Vasvári Általános Iskola 4. osztálya Őrimagyaródsra. A buszra szállás és elindulás hatalmas izgalom közepette történt, mivel a gyerekek nagy része most először töltött három napot távol a családjától. Rövid utazás után megálltunk Szócén, ahol megnéztük a Lápok házát, majd végigsétáltunk a tözegmohás láprét deszkapallóin. Ezután folytattuk az utazást és hamarosan megérkeztünk az őrimagyaródsdi erdei iskolába. A kedves fogadtatás után a gyerekek elfoglalták szobáikat, megkezdték a kipakolást. Egy kis uzsonna, majd birtokba vették a hatalmas udvart is. Vacsora előtt még egy kicsit ijázkodhattunk. Az első este hosszúra sikeredett, mivel az izgatott gyere-

kek szemére nehezen jött az álom. A második nap délelőttjét két foglalkozással töltöttük el. Először növényekből szövőkeret segítségével képet szőttünk, majd kipróbálhattuk

a korongozást is. Ebéd után kirándultunk a Vadása-tóhoz, ahol megnéztük a vízvilágot, vízpart növényeit, állatait kutattuk. Fáradtan tértünk vissza a szállásra, ahol egy fantasztikus kürtöskalács sütés is várt még ránk. A diákok szorgalmasan, aprólékosan figyelték és sajátították el ennek az izletes süteménynek az elkészítési menetét. Este, vacsora után hangulatos táborzáróval búcsúztunk az erdei iskolától. A harmadik nap délelőttjét élményeiknek megfogalmazásával, majd a pakolással töltöttük. Ebéd után búcsút vettünk a táborról azzal, hogy rengeteg élménnyel, tapasztalattal, új ismeretekkel gazdagodva hamarosan újra eljövünk ide.

Könyáné Novák Katalin, Frigyné Kiss Éva

Erdei iskola a hatodik évfolyamon

Anci néni már a nyár közepén elárulta az erdei vándortáborban nekem és pár évfolyamtársunknak, hogy előreláthatólag szeptemberben erdei iskolába megyünk. Tanárnőnk kérte, hogy tartsuk ezt titokban, ami nagy nehezen, de sikerült. Már tükön ülve vártam, hisz gondoltam, ez sem lesz rosszabb, mint a vándortábor.

Elérkezett az a bizonyos nap is: 2021. szeptember 6-a, amikor elindultunk az erdei iskolába. Úticélunk az őrési Szaknyér volt. Megérkezésünk és a csomagok lepakolása után elindultunk felfedező útra. Meglátogattuk az őrési Nemzeti Park egy részét, ahol a szőcei tőzegmohás láprét különleges növényei fölött egyszűlyoztunk a pallókon. Tudásunk gyarapítása után a Vadása tó felé

vettük az irányt. A környezet – és a finom fagy – mindannyiunkat lenyűgözött.

A következő napon csak kapkodtuk a fejünket a sok-sok kézműves foglalkozáson. Ijászkodhattunk, korongozó mesterekké válhattunk, de a nap fénypontja a kürtöskalács-sütés volt. Este a parázsló tűz mellett hosszasan beszélgettünk a nap eseményeiről.

Utolsó napunkon is túráztunk, s a buszaink egy szomszéd faluban vettek föl minket. Az együtt töltött idő nagyon jó hatással volt a két osztályra, hisz jobban megismertük egymást. Rengeteget tréfálkoztunk, jobban összehangolódtunk.

Nagyon reménykedünk benne, hogy jövőre is lesz alkalmunk erdei iskolába menni.

Szilágyi Boglárka 6.a osztályos tanuló

Rendhagyó környezet- ismeret óra Nagymáxfán

A régi öregek a búzaszemét életnek neveztek, s ebből az életből készült, s készül ma is a legfontosabb ételünk: a kenyér.

Régen a falusi porták mindegyikén ott ékeskedett a kemence, melyben nagyanyáink a mindennapi kenyerüket és a sok más finomságot sütötték. Kenyeret sütni akkoriban minden lánynak meg kellett tanulnia még a férjhez menetele előtt.

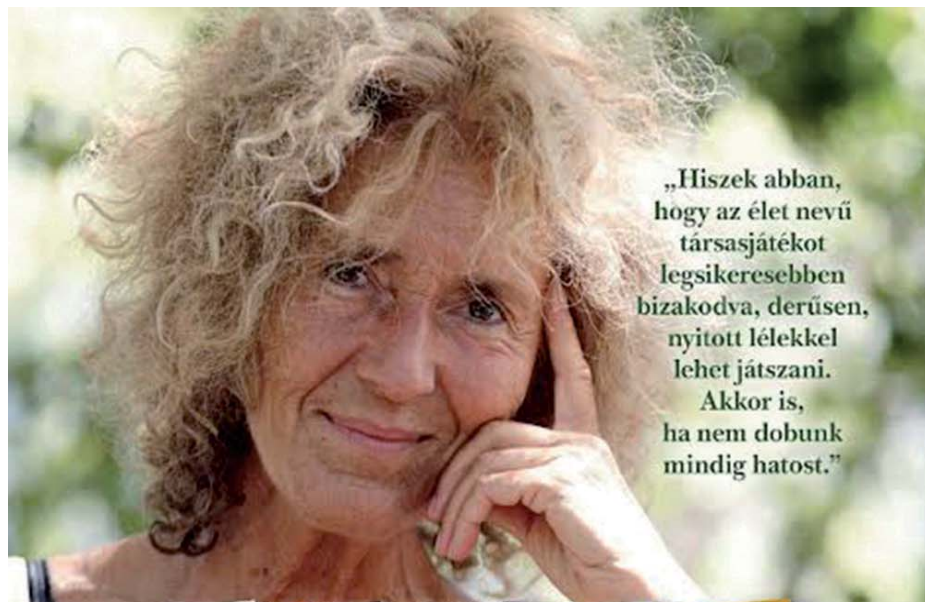
Sajnos ma már kevesen ismerik a házi kenyér készítésének titkait. Ezt az eltűnőben lévő szokást elevenítettük fel a Vasvári Általános Iskola 3. a osztályos tanulóival egy rendhagyó környezetismeret óra keretében.

Egyik kisdiaünk édesanyja: Szilágyi Enikő látott minket vendégül a festői szépségű Nagymákfa település közösségi kemencéjénél, s mutatta meg a gyerekeknek a kovászos kenyér készítésének lépéseit. A tanulók megismerkedhettek a kenyér alapanyagaival, a liszt készítésének főbb mozzanataival, a kovász elkészítésével, a tészta dagasztásával, és olyan régi, a kenyérszítéshez is használt eszközökkel, mint a szita, a szakajtó vagy a teknő, melyek még napjainkban is jó szolgálatot tesznek.

A sok tanulás után végül a kisült, ínycsiklandó, ropogós héjú kenyeret zsírral megkenve, friss paprikával, paradicsommal és Enikő káprázatos házi készítésű lekvárjaival jóízűen megettük. Mindannyian feledhetetlen élménnyel tértünk vissza az iskolába.

Ezúton szeretném megköszönni ismételt Enikőnek és a többi segítséget nyújtó szülőnek, valamint Erika néninek, a 3. a osztályosok osztályfőnökének, az iskolavezetésnek, hogy támogatták a rendhagyó tanórát, s lehetővé tették azon a napsütéses kora őszi délelőtt a kenyérsütést Nagymáxfán.

Báthory Judit
tanító

„Hiszek abban,
hogy az élet nevű
társasjátékot
legsikeresebben
bizakodva, derűsen,
nyitott lélekkel
lehet játszani.
Akkor is,
ha nem dobunk
mindig hatost.”

Találkozó Schäffer Erzsébettel

A CSODA BENNÜNK VAN

Vasvár, Nagy Gáspár Művelődési Központ
2021 - 10 - 09 (szombat) 15:00 óra

Jegyvásárlás: (pénztári időben)

Kedd 13:00-14:00 h.

Csütörtök 11:00-12:00 h., 16:00-17:00 h.

Jegy ár: 1 000 Ft

Info: 94 573 070

A nóta napja

2021. szeptember 5-én a Nagy Gáspár Művelődési Központban megrendezésre került a Hegyháton élő nótakörök találkozója.

Hét település nótaköre lépett fel: Telekesé, Oszkóé, Csehimindszenté, Andrásfáé, Gersekaraté, vendég nótakörként a Szombathelyi Herényi Nótakör, továbbá a Kármentő népzenei együttes, amelynek tagjai népdalokat játszottak. Sztárvendégünk volt

Tóth Dániel nótaénekes művész úr.

A nótakörök fellépése után Kánya László szervező közös éneklésre hívta a nótaköröket. A közös ének a „Galambszívet örököltem az édesanyámtól” című szám volt.

Utána a szervező vacsorával kedveskedett a meghívott vendégeknek. Vacsora után táncos zenés est vette kezdetét 22 óráig. Zenészek voltak: Horváth Richárd és Ifjú Kánya László.

A rendezvényen felszólalt V. Németh Zsolt miniszteri biztos, Tóth Balázs Vasvár polgármestere és Kánya László, a Roma Nemzetiségi Önkormányzat Elnöke.

A nagyon jól sikerült rendezvényt, a nótakörök találkozóját minden év szeptemberének első vasárnapján a szervező meg szeretné tartani.

Minden kedves vendégnek köszönöm a részvételt.

Kánya László

Képgaléria: Laki László

Hírek az óvodából

A szeptember beköszöntével újra megtelt az óvoda udvara zsbongó gyerekekkel. Birtokba vehették az új laphintákat, amit a nyár folyamán vásárolt és állított fel a szülői közösség, amit ez úton is hálásan köszönünk! A hinta felállításában Bodó Attila, Mikler Ernő, Nagy Tamás, Németh Zsolt és Török Szabolcs vett részt. Munkájukat köszönjük. Továbbá szeretnénk megköszönni

Vass Gábornak és párjának Balázs Mónikának a szép új kismotorokat.

Köszönjük a segítségét a Vasvári Kisdedóvó Egyesületnek, az ő segítségével újulhattak meg elhasználódott kinti játékaink, így a játszóvár kötélhídja, valamint a hintáink ülőfelületei.

A szeptember a betakarítás időszaka. Ovikert programunkba leszüreteltük a beérett paradicsomokat, amiket örömmel fogyasztottak el a gyerekek. Elmaradhatatlan programunk szeptember végén a szüreti mulatság, ahol idén is szőlőt préselünk, mustot kóstolunk, táncolunk, dalolunk.

Termelői piaci körkép

Egy éve adtunk hírt arról, hogy elindult Vasváron a termelői piac. Azóta szerdánként: zöldség, gyümölcs, tojás, füstölt húsrú, valamint sajtok, mézek közül is válogathatnak a helyiek hétről hétre. Az önkormányzat támogatta a Pannon Helyi Termék Klaszter kezdeményezését, ami sikeresnek bizonyult. Az egy éves évforduló alkalmából felkerestük Tóth Balázs polgármestert, Laki Edinát, a termelői piac szervezőjét és megszólítottuk a hétről hétre itt vásárlókat is.

Tóth Balázs polgármester a termelői piac egy éves sikeres fennállása kapcsán elmondta, hogy ez a típusú piac messze túlmutatja önmagán, mivel egy közösségi hely, egy találkozási pont is egyben. Jól mutatja: az elmúlt egy évben hiába kerültek előtérbe az online

ilyenkor szó. A cél az, hogy sokféle termék, termény, áru jelenjen meg a piacon, amely kultúrhelyként, közösségi találkozóponként is működik, s ezt a jövőben is szeretnék életben tartani. A tavalyi és az idei évben is szerveztek programokat: volt mézeskalács

mert minden kapható itt. Szívesen szétnéz a kínálatban, már szinte névről ismeri az őszi árúkat. Örül, hogy nem kell sorban állnia a termékekért. Találkozási pontként is tekint a piacra. Mint mondta, a jövőre vonatkozóan ő törzsvásárlóként személy szerint örülne a törzsvásárlói kedvezményeknek.

Kedves asszonyok beszélgetnek egymással a piac központi helyén. Mindketten gyakori vásárlók itt, szeretnek „lejönni”, mert egyikük állításuk szerint a covid sok mindent elvett az emberektől. Még a találkozás lehetőségét is. Most már kicsit jobb a helyzet, kezdenek olyanok lenni a kapcsolatok, mint amilyenek vírus előtt voltak, mondja. Utalva arra, hogy jó újra a piacon több ember között lenni, mivel ez egy találkozási pont is. A másik asszony elárulja, szerdánként a ruhák kö-

vásárlások, a piacot, főként a helyi termelői piacot nem lehet „megkerülni”, mivel mindig is fontos hely lesz a helyiek életében.

Laki Edina elmondta, hogy tavaly nyáron fogalmazódott meg a gondolat: a helyi piacot szeretnék újjáéleszteni, újjá gondolni, élettel, termelőkkel feltölteni. Éppen amiatt, mert nem tudták elképzelni, hogy Vasvár és a Hegyhát ne tudna termelői piacot kialakítani, fenntartani. Mint mondta: a termelőkre bízta, hogy milyen gyakran jelennek meg Vasváron. Teljesen kompromisszumkész volt abban, hogy mikor jönnek árulni az őstermelők, kereskedők. Hamarosan összeállt a kép, hogy a heti egy alkalmat lehet tartani, így 2020. október 7-e óta megújult termelői piac várja Vasváron az itt lakókat és a Hegyháton élőket egyaránt minden egyes szerdán 7 óra és fél 11 között. Tájékoztatása szerint egy év alatt közel 40 árus fordult meg a Hegyhát központjában. Természetesen voltak cserélődések főként azoknál, akik megszűnésekről érkeztek és nem tudták bevállalni a nagy térbeli távolságot minden héten. Máig 15-20 fix, állandó áruossal tudnak együtt dolgozni. Laki Edina elmondta: ha valaki nem jön többet, akkor ő azon dolgozik, hogy a helyébe egy hasonló profilú termelőt találjon. Szó szerint piacutatrásról van

díszítés, lufihajtogatás, paradicsom palánta ültetés, amiket mind a felnőttek és mind a diákok jó kedvvel fogadtak.

Laki Edina elmondta: köszöni a város és a térség lakóinak, hogy élettel, vásárlással töltik meg hétről hétre a piacot. A jövőre vonatkozó tervek közül elárulta, hogy a piac területének fedettségét is szeretnék megoldani.

Kikértük a vásárlók véleményét, amely egyöntetűen az volt, hogy jobb lett a termelői piac, s szeretik igénybe venni a szolgáltatásokat, kedvelnek ide járni.

Elsőként egy kedves ismerőst fedezünk fel a piac forgatagában. Annyit elárulunk róla, hogy nagy horgász és szívesen szóba elegyedik a vásárlókkal és a termelőkkel egyaránt. Elmondása szerint nagyon meg van elégedve a vasvári termelői piaccal,

zött mindig szétnéz, mert állítása szerint árérték arányban gyakran talál magának neki tetsző darabot. A vasváriak után „vidéki” vásárlóval beszélgetünk, aki éppen lángost eszik, amit íze miatt nagyon-nagyon dicsér. Állítása szerint mindig kéthetente szerdánként jön. A buszközlekedés számára megfelelő, csak leszáll a buszról és már a termelői piacra érkezik, visszafelé ugyanígy. Egyetlen hiánycikkre vonatkozó meglátása van: pékáru nem kapható a piacon, így ez az a termék, amit nem tud ezen a helyen beszerezni.

Egy éves a vasvári termelői piac!

2020. októberében indítottuk útjára újból a Vasvári Termelői Piacot, ez alkalomból 2021. október 13-án (szerdán) kibővített Termelői Piacot vagyis TERMELŐI VÁSÁRT tartunk, ahol közel 30 helyi termelő kínálja portékáit a Piactéren 7 és 11 óra között! Várjuk Önöket most is szeretettel, zenével, sorsolással és programokkal!

Egy hét a Tábor-hegyen

A vasvári Iván Henrietta az Eucharisztikus Kongresszusra érkezett koreai bíboros hivatalos VIP kísérője volt egy héten keresztül. Nagy örömmel fogadtuk kizárólag a Vasvári Újságnak szóló beszámolóját. (szerk.)

A három apostol talán néhány órát tölthetett Jézussal a Tábor hegyén, mi sok ezren több mint egy hetet, Rá figyelve, egy nagyon különleges kegyelmi burokban. Nem csoda, ha nehéz visszajönni, és nehezen találok a szavakat. Időnként segítségül hívom a Kongresszus egyik követét, Lackfi Jánost.

„A Mester jókedvűen / és energikusan haladt, / mi duzzogva, értetlenül, /minek erőlködünk, mi van ott fenn, / ami nincs itt lenn, hát semmi” (Lackfi János) Valahogy így indultam neki én is. Még a 2020-as időpontra jelentkeztem önkéntesnek, de aztán annyi gondom volt, hogy az is kétségessé vált, hogy valamelyik programon részt tudok-e venni. Egy tavaszi napon aztán Marci kollégám szólt: „Jön a koreai bíboros. Miért nem jelentkezel segítőnek?” Problémáim közt elmerülve, gépiesen csináltam végig a jelentkezési procedúrát. Akkor már céltudatosan VIP kísérőnek jelentkeztem, kifejezetten a koreai bíboros úr mellé. Önletraizot kellett beadni, majd egy szóbeli felvételin részt venni. Mikor ott közölték velem, hogy kiválasztottak, örömben elsírtam magam. Ekkor kapott el igazán a lelkesedés, és ezután minden erőmmel a feladatomra készültem. Próbáltam kideríteni, hogy milyen nyelven tudok kommunikálni Yeom bíboros úrral: a férjem többször is felhívta a titkárságát, de nem tudott senkit elérni. Ezért igyekeztem angolul, olaszul és koreaiul is készülni. Minden szabadidőmben az internetet böngésztem, hogy jobban megismerjem őt, és azt is megtudjam, hogy mi lehet számára érdekes Magyarországgal kapcsolatban, hogy minél nyitottabb szívvel fogadhassam.

Megtudtam, hogy felmenői az ötödik generációra visszamenően vértanúk voltak. Azt is, hogy hatan vannak fiútestvérek, és hárman közülük papok lettek. A bíboros úr Észak-Koreába is delegálva van, és ő az egyetlen egyházi személy, akit egy rövid látogatás erejéig beengedtek az országba. Szívén viseli a társadalmi versenyben leszakadt sorsát, Szöulban leveskonyhát alapított, ahol időnként ő maga szolgálja ki a rászorulókat. Ő alapította a katolikus tv-t és rádiót Koreában, ami olyan sokszor a társaságom volt kint létem idején.

Ahogy többet megtudtam róla, egyre nagyobb örömmel vártam a találkozást. De addig hátra volt még néhány állomás. Az online felkészítő alkalmak után egy délután személyesen is meg kellett jelennünk. A miniszterelnöki protokollfőnök úr készített fel minket a protokolláris szabályokból,

és tudatosította bennünk, hogy VIP kísé-
rőként a vendéglátót, Erdő Péter bíboros
urat képviseljük. Egy másik előadó a rep-
téri kormányváró működését ismertette. Itt
találkoztam először egymással a kb. 40 fős

VIP kísérő csoport. Rajtam kívül mindenki itt tudta meg, hogy kit fog kísérni. A VIP vendégek jó része bíboros volt, de akadt köztük néhány civil, pl. Damien Stayne és Johannes Hartl közösségalapítók. Egészen véletlenül derült ki, hogy nekem nemcsak egy bíboros jutott, Koreából egy hétfős delegáció érkezik. Ők a többi VIP vendégtől eltérően nem a szállodában szállnak meg, hanem kibéreltek maguknak egy apartmant. Ekkor teljesen elbizonytalanodtam. Vajon miért nem egyedül jön a bíboros? Nem is lesz rám szüksége... Feljött bennem a rengeteg rossz emlék egy olyan országból, ahol külföldiként senki sem volt rám kíváncsi, és tíz éven át nem fogadott be semmilyen közösség. Ahol az embereket a kor és társadalmi szerep kasztrendszer alapján szakadékok választják el egymástól. Igyekeztem az aggodalmaimról elterelni a gondolataimat, és ebben az is segített, hogy az egyenruhám darabjaiért és az információkért is kemény küzdelmeket kellett vívnom.

Az Eucharisztikus Kongresszusra Vasvárról érkeztem a nyitómises csoporttal, potyautasként. Az én részvételem csak másnap kezdődött, de nagy öröm volt úgy megérkezni, hogy imádkoztunk az úton, és hogy az Édesanyám és az otthoniak buzdítása indított el. Hétfőn, szeptember 6-án a Kongresszus egyik kisbuszával a reptéri kormányváróban fogadtam a vendégeket, sőt eléjük mehettünk a repülőre. Már az oda úton megtudtam, hogy a Kongresszus járműveit civil ruhás, fegyveres rendőrök vezetik, akik kiváló kiképzést kaptak; nagy élmény volt velük dolgozni.

Ahogy a delegáció megérkezett, láttam, hogy kár volt aggódnom: a törékeny, idős, de nagyon fürgé bíboros atya tele volt alázattal, kedvességgel, szeretettel. Egy tolmács hölgy érkezett velem, a titkára, Peter atya, valamint egy jezsuita és egy egyházmegyés pap. Néhány nappal később a daegui püspök és Shin Thomas atya, a Püspökkari Konferencia titkára csatlakozott. Legnagyobb meglepetésemre a mi városunkból, Wonjuból származott, így ismertem őt Koreából.

Hamar kiderült, hogy nem ártott az alapos készüllet, mindent be kellett vetnem: a titkárral angolul lehetett kommunikálni, a bíboros úrral koreaiul, a többiekkel olaszul.

A reptérről egyenesen a Hableány katasztrófa emlékművéhez hajtottunk, és imádkoztunk az áldozatokért. A bíboros atya azt mondta nekem: „Nagyon hálás vagyok, mert érzem a magyarok együttérzését és szeretetét.” A szállásukra érve nem győztem szégyenkezni: Budapest egyik legkoszosabb környékén sikerült az apartmant kiválasztaniuk. A bíboros urat nem zavarták a körülmények, a bűz, a mocsok, a csövek. Nekem viszont nem volt nagy öröm, hogy míg a többiek az Intercontinentalban, plüssfotelekben várták egyetlen vendégüket a nap kezdetén, én itt, a pokol bugyrában kezdtem reggel, és végeztem késő este. Néha szó szerint is így történt: több este is a szállás mögötti utcában az „Il terzo cerchio” (A pokol harmadik bugyra) nevű olasz étteremben vacsoráztunk. Igazi autentikus hely,

olasz tulajdonossal. Az étterem nevét remekül eltalálták: ezek szerint a Blaha Lujza tér a negyedik bugyorban található. A társaságból többen Rómában tanultak, otthonosan eligazodtak az étlapon, a tulajdonos pedig nagyon élvezte az olaszul tudó, egzotikus vendégeket. Koreaiaktól teljesen szokatlan, önfeledt, boldog nevetések, finom olasz ételek zárták le az egyébként is gyönyörű napokat. Így viszont 10 óra előtt sohasem értem haza, és hét végére teljesen kimerültem.

„...tűz a nap, gutaütést kapunk./Fenn minden csupa szikla, por,/kiszárad a szájunk, / felforr az agyvizünk, / nem vittünk innivalót sem./ Extrém túráról nem volt szó.”(Lackfi János)

Nálunk nem álltak készenlétben autók, mint a Hotel előtt, mindig külön rendelnem kellett, és folytonos egyeztetés tárgya volt, hogy a négy kategóriából (bíboros, püspök, pap, civil) ki hova hivatalos, hova léphet be. Ehhez még az is társult, hogy maroknyi csoportom képes volt a szélrózsa minden irányába szétszéledni. Ha valamelyik evangélium írt volna a feladatokról, ez állt volna benne:

A koreai csoport hasonlít egy kis halrajhoz, akik együtt mozognak, de folyton szétúszkálnak. Én emberek halászává teszek, fogdosd össze őket.

A koreai csoport hasonlít egy önálló kis naprendszerhez. Középen a Nap, körülötte a kis bolygók. Fejtsd meg a működésük törvényét, és illeszkedj be közéjük.

Az előbbihez csak jó kondíció kellett, és hamar rájöttem, hogy nekem valójában csak a bíboros úr a vendégem, vele kell elszámolnom. A többiek meg valahogy úgyis mindig előkerülnek. A másodikhoz viszont

csönd volt a válasz. Felhívtam a férjemet, aki azt tanácsolta, hogy ne erőltessem. Náluk Koreában, ha valaki hivatalos útra megy, tilos várost nézni. Nehéz volt, de el kellett fogadnom, hogy úgy fognak visszamenni, hogy Budapestből a Blaha Lujza tér

lesz az egyetlen élményük. Időnként nem volt könnyű dolgom, de kívülről valószínűleg másképp látszott. Egy alkalommal rajtakaptam egy-két magyar püspököt, hogy nézik a társaságunkat, és jókat derülnek rajtunk. Úgy láttam, kicsit sajnáltak, de egyben nagyon szórakoztatta őket, hogy nem

néztem a közel-keleti és afrikai bíborosok, pátriárkák arcát, és akkor éreztem először azt, ami utána minden nappal erősebb lett bennem: mennyire jó most magyarnak lenni. A program után elindultunk lefele a Múzeum lépcsőjén. Előttünk Veress András püspök atya már szállt volna az autójába, de meglátott és megvárt minket. Szombathelyi püspöksége idején vittem neki egy képet Kim Taegon Szent Andrásról, aki a legismertebb koreai vértanú. Most pedig egy másik Andrást, a szöuli bíboros urat kísérhettem hozzá. „Andrew Yeom vagyok.” „Én is Andrew vagyok.” Szívélyes, figyelmes vendéglátói gesztusa, kettejük szeretetteljes kézfogás mutatta, hogy igazi, szép találkozásnak lehettem tanúja, és talán egy kicsit a katalizátora is.

Keddtől péntekig a Hungexpón telt a délelőtt. A VIP lounge-ba érteztünk, ahol a bíboros atyáknak kis pihenő részleg volt, ide jöhettek felfrissülni, és itt volt számukra az ebéd is. Innen a programok helyszínére mentünk. Yeom bíboros úr sohasem ült be az első sorba a többi bíboros közé. Valamelyik hátsó sorban telepedtünk le, mind együtt. Részt vettünk az állandó programokon: laudes, katekézis, tanúságtétel, szentmise, aztán ebéd.

Itt a kíséren túl izgalmas feladataim voltak: az EWTN tv külföldi riportereivel interjúkat egyeztettem, ha kellett, vizért szaladtam, nyomtatót intéztem, vagy kísértem a koreai nagykövet urat, aki a bíboros előadására érkezett. Amikor nem volt más dolgom, én is figyelemmel hallgattam a programokat. A mianmari Bo bíboros előadása a türelmes Istenről különösen megérintett. Áder János ovációt kiváló tanúságtétele után büszkén zsebeltem be a hazámnak címzett bókákat. Ámulva hallgattam a minden nap világszínvonalú zenei szolgálatot, a cigány és a klezmer misét, a jobbnál jobb kórusokat. A legnagyobb élmény mégis a sok-sok találkozás volt.

Szeptember elején beragasztottam a nap-táramba a Kongresszus logóját. A szentostya köré sugarakat rajzoltam, nekem így volt teljes a kép, és végül a Kongresszus is így nyert számomra értelmet.

Krisztus az Oltáriszentségben kiárasztja a fényét, de a sugarak azt is kifejezik, ahogy magához vonja és egységbe kovácsolja az embereket. Gyönyörködtem ebben az egységben. Az önkéntesek, gyerekek és felnőttek igyekeztek a legjobbat adni magukból. Bármilyen munka jutott is nekik, mosolyogva, szeretettel dolgoztak. A szervezés hiányosságait kiegészítette az isteni gondoskodás, és mindig minden megoldódott és a helyére került. Folyton ismerősökre botlottam: otthoniakba, iskolatársakba, volt tanáraimba, közösségekből ismert testvérekbe. Volt, akivel néhány szót váltottam, együtt ebédeltem, volt, akivel csak egy ölelésre futotta. Minden gesztusban benne volt a találkozás öröme. Volt, akivel húsz év után

már kellett a tíz éves koreai tapasztalatom. Meg kellett értenem, hogy a bíboros úr áll középen, vele csak társaloghatok, a praktikus dolgokat a kísérettel kell egyeztetnem. Időbe telt, de megértettem, hogy van, amikor nagyon oda kell tenni magam, de még fontosabb, hogy időnként félreálljak a profi módon intézkedő titkár útjából. Volt azonban, hogy ehhez telefonos segítséget is igénybe kellett vennem. Többször próbáltam finoman felvetni, hogy nézzük meg a Várat és a Mátyás-templomot. Mindig fagyos

értik, hogy milyen nyelven beszélünk, miért vagyunk ennyien és mi történik közöttünk. A bíboros úr mellett lenni pedig valójában maga volt a jutalom. Kedves és hálás volt, angyalaknak szólított, és egyszer egy rózsacsokorral is meglepett. Szaladtam a koordinátorokhoz: „Kaptatok ti már bíborostól virágcsokrot?”

Megérkezése estéjén hivatalos volt a Nemzeti Múzeumba, az üldözött keresztényekről készült fotókiállítás megnyitójára. Semjén Zsolt és Azbej Tristan beszéde után

újra felvettük a fonalat, volt, akivel régi félreértések kerültek helyre. Béke, öröm és a csoda légköre hatott át mindent.

Az Oltáriszentség minden jónak a forrása: a logón a kehely lábától forrás fakad. Bőségesen öntözött minket ez a kegyelem, átmosta a szívünket. Néha zuhatagnak éreztem. Sokszor folyt le patakokban az arcomon, láttam másoknak az arcán, amikor megérintett minket mindaz, amit megtapasztaltunk.

A legnagyobb öröm az volt, amikor valakit a bíboros úrhoz vezethettem. Marci kollégámra áldást kértem, és ahogy a bíboros úr előtt térdelt, nem bírtam ki könnyek nélkül. Az egyik, kissé pökhendi rendőr megkért, hogy a Korea-rajongó kislánya számára intézzek egy aláírást. Autogram helyett a kislány egy egész áldást kapott, mellé még ajándékot is, és sohasem felejttem el, hogyan olvadt el a férfi keménysége a bíboros úr jó-sága láttán.

A kedvessége visszasugárzott rá: a fakultációs előadásán kisebb tömeg jelent meg. A koreai kereszténység helyzetéről beszélt. Életében először kellett idegen nyelven előadnia, rengeteget készült, cserében nagy érdeklődést és szeretetet kapott.

Kedden, 7-én délután Esztergomba kirándult valamennyi VIP vendég. Dorogig az Aranyvonattal mentünk, nosztalgia koscsokban utaztunk. Nekünk a legszebb, piros plüss ülőkés jutott. A koreaiak gyerekeként örvendeztek, hogy az Orient-expresszen utazunk! Külön hiteles volt, hogy néha fehér füst gomolygott a folyosón. Mint napokkal később megtudtam, ez nem volt a show része: valójában kigyulladt a vonat. Erdő Péter bíboros úr a dorogi pályaudvaron bizonyára nagy megkönnyebbüléssel nyugtázhatta, hogy végül darabszámra megérkeztek a kollégái... A dorogi modern zenei előadás úgy láttam, senkinek sem lett a kedvenc programja, kárpótlásul viszont csodás ajándékot kaptam: a ruandai bíboros, Antoine Kambanda ült mellém. Nemrégiben olvastam egy könyvet a ruandai mészárlásról: megrendülten néztem a bíboros úr békés, de nem múló fájdalmat tükröző arcát, és mélységes együttérzéssel mondtam neki: végtelenül sajnálom, ami önökkel történt. Utólag tudtam meg, hogy az egész családját kiirtották ebben a háborúban.

Dorogról Esztergomba buszok szállítottak bennünket, ahol a magyar egyház feje bemutatta a vendégeknek a Bazilikát, majd meglátogattuk Mindszenty József sírját, imádkoztunk és mécseseket gyűjtöttünk.

A Prímás Pincében megvendégelték minket. Ezt a vacsorát ugyanaz a magas minőség, de mértéktartó elegancia jellemezte, mint a Kongresszus egészét. Ahogy itt büszkén kínálták a legfinomabb magyar falatokat, a Kongresszus felvonultatta néptáncaink, szellemi és lelki örökségünk legjavát. Ilyen csemege volt szerda este a Száztagú cigányzenekar koncertje is.

Az egész hét során keveset találkoztam a kollégáimmal, jobbra csak a VIP loungeban és a közös programokon. Nagyon különböző emberek voltak közöttünk: több idegenvezető, néhány egyetemista, de volt egyetemi dékán, külföldről hazatelepült olimpikon. Egymás iránti tisztelettel és együttműködve végeztük a feladatunkat. Adódtak azért humoros pillanatok ebben a

mindenki számára teljesen szokatlan helyzetben. Például, hogy annak örültem, hogy megmondhattam a wifi-kódot Sarah bíborosnak. Hogy ráléphettem Damien Stayne lábára, és ha már elnézést kértem, megragadtam az alkalmat, hogy megköszönjem neki a szolgálatát. Hogy néha megkérdeztük egymástól: „hogyan van ma a bíborosod?”

Egy nap egy kolléganő nekem szegezte a felfedezését: „Megvan, te voltál az, te vitted el tegnap a bíborosomat! Egész délután őt kerestem.” – „Ne haragudj, de engem otthon úgy neveltek, hogy senkinek a bíborosát ne vigyem el. Egyébként is hét emberem van, nekem van a legkevésbé szükségem egy extra bíborosra. Egyébként ki ő?” – „Bo bíboros.” – „Ja, ne csodálkozz, őt mindenki szívesen magával vinné.” A mianmari Bo bíboros az Ázsiai Püspöki Konferenciák elnöke, a legtüneményesebb volt mindnyájuk között. Mindig ragyogott az arca, és úgy tűnt, folyton valami viccen tör a fejét. Egy nap beszélt a bíborosi buszba, és talán hogy felrázza álmos társait, elkiáltotta magát: „Jó reggelt!” Yeom bíboros úrral elválaszthatatlanok voltak, mindig nagyon örültek egymásnak, a szentmiséken együtt vonultak legelő. Mint Peter atyától megtudtam, Yeom bíboros úr minden erejével segíti a sokat szenvedett mianmari egyházat.

Egy alkalommal, mikor a legnagyobb élményéről kérdeztem a bíboros urat, a szombati körmenetet említette, én pedig egyetértettem vele. A hét vége két napján már nem voltak Hungexpós programok. Szombaton 11-kor elkísértem a csoportot a Parlamenthez, de ez volt az egyetlen program, ahova mi, kísérők nem mehettünk. Így csak a tolmáctól, Caritástól tudtam meg, hogy odabent Kövér László házelnök fogadta

őket. Eerre az alkalomra a Szent Jobbot a Szent Korona mellé helyezték, és bemutatták a vendégeknek. Körbevezették őket az épületben, és arra kérték, hogy az Ország Házát, mely oly sokszor parázs viták színtere, szenteljék meg a jelenlétükkel. Ebédet adtak a tiszteletükre, majd egy kis pihenő után szentmise volt a Parlament előtt. Nagyon felemelő volt ez a gesztus számomra,

nem hiszem, hogy sok országban miséznek a Parlamentnél. Gyönyörű volt a háttérben a felújított, hófehér épület, ahogy elindult a fehér liliomokkal feldíszített kocsis, rajta egy óriási szentségtartóban maga az Úr Jézus, előtte három főpap térdelt. A kocsis előtt papok, bíborosok, utána két lovagrend tagjai közé ékelve másodikként mi, VIP kísérők vonultunk. Végig egészen közel ahhoz, aki ennek az egész hétnek a főszereplője, a Király, akit ekkora örömmel ünneplünk, aki Úr s Király a Föld felett, akit vittünk diadalmenetben, és aki Magához vonzott több százezer embert. Ez a néhány óra volt számomra a Kongresszus szíve-lelke, legközepe. Két órán keresztül ebben a boldog elragadtatásban énekeltem végig az utat, a Kossuth tértől a Széchenyi téren át, végéig az Andrássy úton. Milliós szív összecsengett, és magasztalta az Urat.

Utólag tudtam meg, hogy a Jóisten humorosa megint megnyilvánult: ahogy ott vonultunk, a Gresham-palota teraszán ült Arnold Schwarzenegger, és fotózta a körmenetet. A Terminátor lefényképezte a Királyt. Erről megint Lackfi János verse jutott eszembe, a Szuperhős: „Amúgy simán kijönne egy szuperhősfilm/ a Jézus-történetből... Ssswumm: hatalmas robajjal/ égből száll, a tanítványok bámulnak utána,/ mire ő hátranéz: Még visszajövök!”

A hosszú gyaloglás rendkívül megterhelő lehetett egy nehéz nap után egy 80 éves ember számára, de a bíboros úr ragyogó arccal jött oda hozzám aznap este: „Nem fáradtam el. Végig az Úr Jézus közelében mehettünk. Olyan boldog vagyok.”

A vasárnapi zárómise ezek után még egy ráadás ajándék volt, de akkor éreztem, hogy több ajándékot, több örömet és szépséget

képtelen vagyok befogadni. Fizikailag is kimerültem addigra. A kevés alvás, állandó figyelem és izgalom megtette a hatását. A városban leállt a forgalom, egy hosszú szakaszon gyalogolnom kellett, reggelizni sem volt idő. A bíboros atyákat magukra hagytuk az öltözőben, a Hősök terén kialakított kis konténerekben. Caritással és társaimmal ültünk egy közeli szektorban, a NEK követek és színészek között. Más körülmények között élveztem volna a forgatagot, az emelkedett hangulatot, de elfelejtettem fejedőt hozni, és a forró napon egyre rosszabbul éreztem magam. Egy kicsit felrázott az egyik társam, aki viccesen figyelmeztetett: „Ha szük-

radjatok meg ebben a hivatásotokban, mert Nyugat-Európának nagy szüksége van a ti tanúságtételekre.” Meggyőződésem, hogy a magyar népből sokan most ismerték fel vagy erősödtek meg ebben a hivatásban. Egyénileg is, de közösségként is rátaláltunk a küldetésünkre. Az Eucharisztikus Kongresszusnak számomra ez a legfontosabb gyümölcse. És az, hogy ezt az egész világ láthatta, szinte felfoghatatlan ajándéka Istennek.

Szerettem volna, ha mindebből koreai vendégünk is minél többet magával vihet, ezért készültem olyan nagyon a vele való beszélgetésekre. A kulturális különbségek miatt azonban ez is nagy feladat volt. Kore-

dolgot végül is mindenhol ugyanúgy működnek. Nekünk is egy Mindszentyre volna most szükségünk. És olyan vezetőkre, mint amilyenek Magyarországon vannak. Akik a nemzetükért dolgoznak, és a hitvallásukkal összhangban vannak a tetteik.”

Ez utóbbiról nem én győztem meg, hanem a házelnökkel történt találkozás, de főképp a köztársasági elnök tanúságtétele: felbecsülhetetlen értéke volt a vendégeink körében, és személyesen számomra is. Egy ország elnökeként számomra megoldhatatlan feladatnak tűnt hitelesen megnyilvánulni egy olyan személyes műfajban, mint a tanúságtétel, de neki sikerült.

A záró szentmise után a Szépművészeti Múzeumba kísértük a bíboros atyákat. Az én vendégemet lenyűgözte a felújított épület szépsége. Amíg ők a belső teremben ebédeltek, mi, kísérők a csarnokban vártunk. Megjelent Áder János elnök úr a feleségével. Az iránta érzett tisztelet arra indított, hogy gondolkodás nélkül, kicsit katonásan vigyázzba álltam, a mellettem ülők pedig követték a példámat. Azt hiszem, meglepődött, és kedvesen üdvözölt minket.

Mielőtt utolsó nap a reptérre kísértem a vendégeket, szerettem volna a bíboros urat egy Mindszenty képpel, az atyákat pedig Brenner János képével megajándékozni. Végigjártam négy kegytárgyboltot, de sehol sem volt, sőt még furcsállották is, hogy ilyesmit vásárolnék. Az utolsó boltban nem bírtam tovább, és kifakadtam: „Miért néznek így, nem Metallica posztert keresek.” Búcsúzáskor szép ajándékokkal kedveskedtem nekem a bíboros atya, én pedig cserében csak ígéretet adhattam, hogy mivel Mindszenty és Brenner János is az én szülőföldről származik, hazamegyek, és onnan fogok ajándékot küldeni. Meg is tartom a fogadalmam, hiszen ők elhozták magukkal a vértanú őseik szellemét, az ő vérükből kivirágzó, erős és fiatal koreai egyház testvéri áldását, szeretném cserébe átnyújtani nekik az én szülőföldem szentjeit, hogy az ő közbenjárásuk is erősítse a bíboros urat nehéz küzdelmeiben.

Szomorú volt az elválás. Önkéntes munkát vállaltam, mert az Egyháznak köszönhetem, hogy nyelveket tanulhattam, szerettem volna szolgálni vele. Mégis én kaptam sokkal többet. Megtanultam az igazi szolgálatot, hogy mit jelent észrevétlenül jelen lenni, segíteni, amikor szükség van rá, de háttérbe vonulni, amikor annak van az ideje. Odaadni, amit én is úgy kaptam, hogy önmagam elveszítve legigazabb önmagamra találhassak. Ráadásul pedig begyógyult a tíz év koreai tartózkodásom minden sebé, a visszautasítottág és kirekesztettség miatti fájdalom. Isten a meglepetések Istene.

„Minek hozott fel, ha ügyis lemegeyünk? Azt mondta, mert ez a valódi élet, / csak akkor maradunk talpon, / ha ezen keresztül nézzük / a lenti valóságot is.” (Lackfi János)

Szöveg és fényképek: Iván Henrietta

ségetek van rá, IV. Béla alatt van a mosdó.” Meg is látogattuk országépítő királyunkat, és menet közben gratulálhattunk a színpadról levonuló Tóth Gabinak, aki láthatóan ugyanabban a boldogságban úszott, mint én egész héten. Ez is igazi találkozás volt, egy pillantásba, mosolyba sűrítve. A szentmise alatt megint a zene, a kétezer fős kórus hangja hordozott, segített felülemelkedni a fizikai megpróbáltatásokon. Azt éreztem, hogy a Szent- atya is része ennek a csodának, ami velünk történik. Nem ő a főszereplője, de a jelenléte, az egyszerű szavain átsugárzó figyelmes szeretet tovább emelték magasba a lelkeket. A nyilatkozataiból később úgy tűnt nekem, hogy valószínűleg egyetért azzal, amit Sarah bíboros fogalmazott meg a Bazilikában tett látogatásakor: „Most értettem meg, hogy a magyarság számára a kereszténység és a hazaszeretet milyen mélyen összefügg. Ma-

ában a beszélgetésben számos tabu létezik. Szigorú szabályok vannak arra nézve, hogy ki miről, hogyan beszélhet, egyáltalán, ki kezdeményezhet beszélgetést. Ezek kimondatlan szabályok, a koreaiak érzik, kívülálló számára viszont megfelfejthetetlenek. Nem is próbálkoztam, de megtettem az első lépést: igyekeztem kifejezni, hogy ismerem a koreai katolicizmus történetét, jártam a vértanúk emlékhelyén és a fontosabb templomokban. Voltam az észak-koreai határon a Béke Központban. „Azt én építettem!”- mondta büszkén a bíboros atya. Még így is sokadik próbálkozásra alakulhatott ki valódi párbeszéd. Onnan tudtam, hogy most beszélhetünk, hogy a tolmács hajlandó volt segíteni nekem. Vacsora közben, és a reptéren, búcsúzás előtt csodálatos beszélgetéseink voltak. Tanulásképp a bíboros atya azt mondta nekem: „Hiába élünk a bolygó két felén, a

Változás plébániánkon

Fabien atyát elhelyezték plébániánkról Budapestre, a Missziós Házba. Új feladata ellátásához a tervek szerint előbb Rómába megy tanulni. Az atyát szeptember 17-én búcsúztattuk a Nagy Gáspár Művelődési

Központban, volt beszélgetés, diavetítés, mókás feladatok. A búcsúztatás után agapét tartottunk. Köszönjük szépen a szervezők munkáját, az atyának pedig Isten áldását kérjük további munkájára, hivatására.

Az új káplán szeptembertől Elmer Hernandez atya, aki a Fülöp-szigetéről származik, és 2007 óta Magyarországon él. Bemutató irása olvasható ezeken a hasábkokon. Isten hozta közénk!

Hernandez Elmer SVD

Papi, szerzetesi és missziós hivatásomat nagy titoknak tartom. A családból soha senki nem gondolta volna, hogy ilyen pályára lépek. A Fülöp-szigeteken születtem, én vagyok a legidősebb gyerek a családban. A mi kultúránkban legidősebbnek lenni jelentős dolog, nagy felelősséggel jár; íratlan szabály, hogy a legidősebb segít a többieknek. Szegény családból származom, a szüleimnek nem volt diplomájuk, de már a dédszüleimnek és a nagyszüleimnek is az volt az álma, hogy a gyerekeknek sikerüljön egyetemre mennie. Nagyon sokat dolgoztak ezért. Mérnök akartam lenni, és a diploma megszerzése után természetesen támogatni tudtam volna a családomat.

Hogy tanulhassunk, először édesapánk ment el külföldre dolgozni, Szaúd-Arábiába. Nem járt sikerrel, a keresete nem volt elég ahhoz, hogy mi, gyerekek később egyetemre menjünk. Édesapa 1989-ben véglegesen hazajött. Együtt volt a család egy darabig, ám édesanyánk úgy döntött, hogy ő is megpróbálkozik a külföldi munkavállalással. Az 1990-es években sokan mentek a Fülöp-szigetektől Olaszországba, hogy ott háztartási alkalmazottként vagy betegápolóként dolgozzanak. Édesanya 1993-ben indult el kölcsönből, sokat kellett fizetni az útért. Illegálisan jutott el Olaszországba, és sokáig nem tudott hazajönni, mert nem volt papírja. Négy év után kapta meg a tartózkodási engedélyt. Amikor elment, negyedik éves általános iskolás voltam, a húgom másodikos, az öcsém pedig hároméves. Édesapa nevelt fel minket. Azért tudtunk iskolába járni, mert édesanya elment. A legnagyobb,

a legkeményebb és a legszeretetteljesebb döntést hozták az életükben, mint szülők. Számunkra ők hősök.

Egy újmisési verbita atya életpéldája által született bennem a missziós hivatás. A ballagás után bejelentettem, hogy nem megyek egyetemre, hanem belépek a szemináriumba. A családom nem értette, hogyan született meg bennem a gondolat, hogy pap legyek és misszionárius. Ráadásul így nem tudtam teljesíteni a feladatomat, mint legidősebb gyerek. Volt egy időszak, amikor majdnem feladtam emiatt. Ötödik évben, még a novi-

ciátus előtt bementem az előljárómhoz azzal, hogy szeretnék kilépni, segíteni akarok a szüleimnek, hogy könnyebb legyen nekik. Egy nagyon fontos kérdést tett fel akkor nekem: ki tud jobban segíteni, te, vagy az, aki téged erre a hivatásra hívott? Egyértelmű a válasz... Továbbmentem a pályán, és egyszer csak a szüleim is elfogadták a döntésemet.

A verbita misszionáriusi hivatás nem egyszerű, de sok öröm van benne. Késznek kell lennünk arra, hogy elküldhetnek messzire, oda, ahol szükség van ránk. Amikor elindultam otthonról, próbáltam felkészülni arra, hogy ha valami történik valakivel a családban, nem leszek ott. Annak idején ez komoly próba volt számomra.

2007. október 2-án érkeztem Magyarországra. A negyedik évben kezdtem megérteni, mi lehetett az idős atyák – akik távoli misszióban voltak harminc, negyven évig – titka, hogyan voltak képesek annyi évig szolgálni? Voltak magyar verbiták – Bellér Lajos atya, Werner József atya és Halász Lajos atya – akik a Fülöp-szigeteken szolgáltak, és még volt lehetőségem találkozni velük, amikor ideérkeztem. Altaluk megértettem, hogy a titok nem más, mint az emberek szeretete. Lassan tizennégy éve vagyok itt, nem tartok még a harmincévnyi szolgálatnál, de tudom, hogy engem is ez tart meg a hivatásban.

A verbita szerzetesi és missziós hivatás nem könnyű, de nagy ajándék számomra. Sok mindenre vágyhat az ember, de nekem nem kell más, hiszen boldog vagyok. Kérem a Jóistent, hogy váljak az ő eszközévé nap mint nap.

Mária nevenapi búcsú

Szeptember 18-19-én tartottuk a Mária nevenapi búcsút városunkban. Az előesti szentmisét Marco Antonio de Miranda SVD, újmisési atya celebrálta a szentkúti színpadon. Marco atya szívesen jött Vasvárra, a sok kedves ismerős közé. A mise végén újmisési áldást adott a híveknek. A templomba visszatérve virrasztás volt a filiák és a plébániai csoportok vezetésével.

Vasárnap a reggeli misét Juhos Ferenc SVD atya mutatta be. Az ünnepi misét pedig Dr. Kránitz Mihály atya, a Pázmány Péter

Katolikus Egyetem tanszékvezetője tartotta. A szentmisén vendégünk volt Peter Dušička SVD, a verbita rend általános vizitátora. Mihály atya beszélt a nevek fontosságáról, arról, hogy nem véletlen, milyen keresztnévet kapunk. Szentbeszédében kiemelte, hogy Mária vállalta az Istentől kapott küldetést, ezzel pedig kiérdemelte Isten különleges kegyelmét. A szentmise végén körmenetet tartottunk a városban, melyen szép számmal vettek részt a hívek, énekükkel emelve az ünnep fényét.

Elsőáldozás a templomban

Az idei tanévben, ahogy a tavalyi évben is, a vasvári plébánián elmaradt a májusra tervezett elsőáldozás a koronavírus járvány miatt. Sajnos már a tavaszi felkészítő foglalkozásokat sem lehetett megtartani.

Ezért Fabien atya július végére egy háromnapos felkészítő tábort szervezett a negyedikes diákok számára.

Szeptember 25-én, szombaton sor került a főpróbára és az első szentgyónásra. Mindenki nagyon izgult.

Végül szeptember 26-án megtarthattuk az elsőáldozást. 19 kisdíák – a vasváriak mellett három rábahidvégi kislány – vehette magához az Eukarisztiát. A szentmise elején a szülők megáldották gyermeküket, majd ünnepélyesen bekísérték a templomba. A prédikációban Elmer atya kiemelte, hogy ő a mai napig emlékszik a saját elsőáldozására, annak hangulatára,

és reméli, hogy ez a nap a mostani elsőáldozóknak is felejthetetlen élmény marad. A gyerekek ígéretet tettek, hogy a jövőben is jó keresztények lesznek, nem hanyagolják el hitüket.

A gyerekek a reménytelen élethelyzetben is segítő szeretetről énekeltek Farkas Anikó gitáros kíséretében.

Rózsafüzér Királynője

Október a rózsafüzér hónapja Egyházunkban, október 7. Rózsafüzér Királynője (Regina Rosarii), az „Olvasós Boldogság-szony” emléknapja: hálaünnep Mária közbenjárásáért, Isten segítségéért.

A törökök feletti Lepantónál aratott győzelem (1571. október 7.) után Szent V. Piusz pápa, aki domonkos szerzetes volt, az ég iránti hálából az évfordulóra elrendelte a Győzelmes Miasszonyunk ünnepét (Festum B. M. V. de victoria), és a loretoi litániába bevezette a „keresztények segítése” megszólítást. A diadalt az egész keresztény világ a rózsafüzér imádkozásának és a Szűzanya

segítségének tulajdonította. Maga a pápa is a rózsafüzért imádkozta az ütközet ideje alatt, s közben látomása volt a győzelemről.

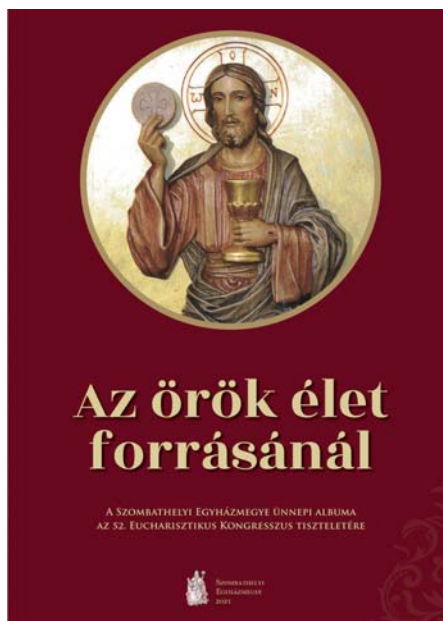
Az ünneplést XIII. Gergely pápa terjesztette ki, kezdetben csak azon templomok számára, mégpedig október első vasárnapján, amelyek rendelkeztek rózsafüzér-oltárral. Majd 1716-ban, a szintén a törökök felett aratott pétervári győzelem után XI. Kelemen kiterjesztette az egész egyházra, Szent X. Piusz pedig 1913-ban visszahelyezte október 7-ére. A Rózsafüzér Királynője nevet Szent XXIII. János pápa adta az emléknapnak 1960-ban.

Ünnepi album

Egyházmegyénk az Eucharisztikus Kongresszus idejére időzítve ünnepi albumot jelentetett meg. Az albumban az Egyházmegye kincsei találhatóak: templomaink és szentmiseink, különleges módon tabernakulumaink, az Eucharisziához kapcsolódó ábrázolások, illetve Egyházmegyénk szentjeinek az Eucharisziával való kapcsolata. A rengeteg képet rövid lelki írások gazdagítják.

Az ünnepi album megvásárolható, illetve megrendelhető a Martinus könyvesboltban 3990 Ft-ért.

Azok a hívek, akik szeretnék megvásárolni a könyvet, a plébániahivatalban jelezhetik igényüket és segítünk a beszerzésben. Össze gyűjtjük az igényeket és egyben hozzuk az albumokat a Martinus könyvesboltból.

Egyházi hírek

Október a Szűzanya hónapja, ezért a szentmisek előtt a Rózsafüzér Társulat vezetésével rózsafüzért imádkozunk.

Október 3-án, vasárnap a 9.30-kor kezdődő szentmise keretében megemlékezünk a Máltai Szeretetszolgálat Vasvári Csoportja fennállásának 20. évfordulójáról.

Október 7-én, csütörtökön, Rózsafüzér Királynéja ünnepén a Szentkúti kápolnában lesz a szentmise este 6 órakor.

Október 9-én, szombaton Budatétényben ismét megtartásra kerül a Világmisszió Országos ünnepe. Sajnos tavaly a Covid járvány miatt elmaradt. Az ünnepre buszt indítunk.

Október 16-án, szombaton gitáros misét tartunk templomunkban.

Október 19-én, kedden a Szent József Férfikör fog találkozni a plébánia közösségi termében. Szeretettel várjuk a csatlakozni szándékozókat.

Október 20-án, szerdán Szent Vendel ünnepén a temetői templomban lesz a szentmise este 6 órakor.

Október 27-én, szerdán görögkatolikus szertartás lesz templomunkban. 18.15-től Akathisztosz az Istenszülőhöz, majd 19 órától Szent Liturgia

A pápa imaszándéka október hónapra:

Misszionárius tanítványokért

Imádkozunk, hogy minden megkelesztett ember részesévé váljon az evangelizációnak, készen álljon a misszióra, azáltal hogy tanúságtevő módon éli az Evangéliumot.

Bemutató: A fényhozó

Október 16-án, szombaton 19 órakor A fényhozó című darabjának bemutatóját tartja az „Üss a hasadra!” Színpad.

Egressy Zoltán: Vesztett éden és Hubay Miklós: A bál után című egyfelvonásosainak felhasználásával színpadra alkalmazta: Rajner Ágota.

Előadja: „Üss a hasadra!” Színpad
Támogatók: Vasvár Város Önkormányzata, Pinkaminszent Község Önkormányzata, NEA, Magyar Falu Civil Program.

A belépés ingyenes. Egy pohár itallra és beszélgetésre várjuk a nézőket az előadás után. Helyszín: NGMK.

AJÁNLÓ

a dr. Bendefy László Városi Könyvtár új szerzeményeiből

SZÉPIRODALOM

- Carter: Tolvajok klubja
- Cleeves: Hollófekete
- Silence: Enigma
- MacLaine: Camino – A lélek utazása
- Finlay: A bonbonlány
- Carrere: Isten országa
- Frost: Második kísértés

SZAKIRODALOM

- Sotscheck: Dublin
- Alkay: Katonahőseink és mártír papjaink
- Krivaries: Régi házból új otthon
- Sztáray: Erzsébet királyné kíséretében
- Church: A menyeeien boldog agy
- Náray: Kedvenc spanyol sütemény-receptjeim
- Szigethy: Pikáns zsoldár-Mezei Mária

GYERMEKKÖNYVEK

- Elmét vidító magyar népmesék
- Boehme: Bori és a rejtélyes eset
- Tittel: Kilátók és miniszobrok
- Merchant: A kalaposok
- Drámai mesék – kortárs magyar gyerektarabok
- Auer: Mágikus állatok iskolája- Papucstolvajok
- Bonetti: Martina naplója
- Futóbicikli
- Bálint: Foltoskönyökű
- Berg: Lengemesék

Értesítjük az érdeklődőket, hogy a könyvtár állományából leselejtezett könyvek kedvezményes áron megvásárolhatók a nyitvatartási idő alatt!

Tel.: 94/573-006 • Fax: 573-036
www.blvk.hu

A szabadidős sportokat népszerűsítették

Négy éve találkoznak egymással az őszei sportágválasztón Vasvár és a Hegyhát szabadidőklubjai, egyesületei a Nagy Gáspár Művelődési Központ előtti téren. A cél, hogy bemutassák az érdeklődőknek: milyen sportolási, szabadidőtöltési lehetőségek közül választhatnak az egészséges életmód jegyében. Idén is változatos sportágak mutatkoztak be a fórumon.

„Karate edző vagyok, van egy csapatom. Négy éve szerettem volna új tagokat toborozni, ezért határoztam el a rendezvény megszervezését, ahova más klubokat is meghívtam” – nyilatkozta Szabolcs Gergely főszervező a kezdetekről. Az ötletgazda azt is hozzátette: azért döntött a sportágválasztó mellett, mert ez manapság divatos rendezvénytípus. Edzőként is jobbnak találta, ha a toborzáshoz egy ilyen nagyobb rendezvényt szervez, illetve több embert, klubot is megszólít.

„Eddig minden évben nagyon jól sikerült a program még akkor is, ha nem jelennek meg tömegesen az érdeklődők” – jelentette ki.

Hozzátette: a kis, családias rendezvényt öröm szervezni. A sportklubok, egyesületek jelenlétével Vasvár és a Hegyhát sokszínű szabadidősport életét mutatják be. Az ötlet jól bevált. Más egyesületek is hasznosnak találták és rendszeresen megjelennek a sportágválasztón. A Gersekaráti Kötélugró DSE például már kezdetek óta résztvevője, szervezője az eseménynek. Most is az egyik legnépszerűbb sportutcarész volt az övék. A surrogó kötélhajtásba olykor karatékák, majd az alsóújlaki mazzorettes lányok vagy a vasvári dartsosok is beugrottak. Egy más sportágainak kipróbálása azonban kölcsönös volt, hiszen a kötelesek is végigjárták a sportutcát. Idén a természetjárással, a dartsszal, a karatéval, a mazzorettezéssel, az önvédelemmel, a jógával ismerkedhettek meg alaposabban is a résztvevők. A korábbi években a labdarúgók, a kézilabdások, a kerékpárosok, a kosarasok is jelen voltak az eseményen, sőt a lovas sport is képviseltette magát egyik esztendőben.

„Talán a találkozóra a legjobb kifejezés a fórum szó. A helyi csapatsportok közös délelőtti ez, amely egyben egyfajta csapatépítés is. Négy éve bevált recept alapján dolgozunk. A sportutcaban az egyes sportágak próbálhatók ki, majd az esemény végén közös edzésen vesz részt mindenki az edzők váltott vezetésével” – részletezte a főszervező.

Elmondta: idén újjáélesztésként egészséges életmód címmel új programelemet is bevezettek, ahol rövid előadások hangzottak el a sportos példaképekről, az egészséges táplálkozásról, a darts világról, a természetjárás alapjairól és a karateról önvédelmi szempontból.

Az átjárhatóság az egyik legnagyobb értéke az eseménynek.

„Tényleg minden valamire való edző tudja, hogy az egysíkú mozgás nem jó, az általunk gyakorolt alapsportokon kívül kell, hogy más mozgással gazdagítsuk magukat. Jobb lesz a karatém, ha a fűgéséget, a ritmust a kötélugróktól tanulom. Az ízületek lazításában a jóga segíthet. Jobb lesz a közösségem, ha a csapatépítő munkát és módszert a labdasportokat gyakorló csapatoktól tanulom el” – sorolta Szabolcs Gergely.

Az átjárhatóság tehát minden szempontból fontos és nem melleleg barátságok születnek, egyfajta láthatatlan kapcsolati szövet képződik a résztvevő közösségek között, többtletfigyelem jut a másokra. Nem hangos, nem látványos, de igazi közösség alakul így. Ennek jegyében a résztvevők búcsúzóul kitűzött is kaptak a nap emlékére.

A Nagy Gáspár Művelődési Központ hírei

• **Október 7-én** – A fotó és rajzpályázat beadott képeiből nyílik kiállítás a Vasvári Horgászok és a Nagy Gáspár Művelődési Központ szervezésében.

• **Október 9-én**, 15 órakor Találkozó Schäffer Erzsébettel. A csoda bennünk van. Jegyár: 1000 Ft.

• **Október 12.** Költők a Költőről. Rendkívüli óra Nagy Gáspár költőről a kortársaival. Devecseri Zoltán, Büki Attila, Baka Györgyi költőkkel.

• **Október 23-án** 10 órakor gyermekszínház Bajor Janival, Zanotta Verával.

Október 30. Fábíán Péter: Szerencsés Mária című misztériumjáték, rendező: Benkó Péter, Fábíán Péter. Belépő: 2500 Ft, diák, nyugdíjas: 2000 Ft. Dr. habil Fűzfá Balázs egyetemi docens bevezetőjével.

Hírek:

• **Nemesics Ákos „Az én létrám”** című kiállítása látogatható az intézmény Castrum Galériáján nyitvatartási időben vagy előzetes egyeztetés alapján.

• Folytatódik intézményünkben a **Rendhagyó Történelmi ÓRÁK** sorozat Barbalics Imre János történész előadásában. Októberben két előadás is lesz az alábbi témákban:

Október 8. 17 óra Államok a középkortól 1800-ig

Október 22. 17 óra Államok 1800-1920 között

• **Október 19-20-án** Látópont Díj átvételre Taliándörögdön a Magyar Közösségépítők Értékszövetsége Egyesület országos rendezvényén.

Előzetes:

• **November 6.** Hegyháti Toborzó – települések bemutatkozása, könyvbemutatók, megemlékezés a Béri Balogh emléktáblánál

• **December 29.** Pannon Várszínház Boeing, Boeing – Leszállás Párizsban

Képviselő-testületi ülés

Beszámoló a Vasvári Ficánkoló Óvoda és Mocorgó Bölcsőde tevékenységéről

Barabás Istvánné intézményvezető ismét alapos éves beszámolót juttatott el a testület tagjainak. A tájékoztató az elmúlt esztendő tekintete át, aminek része volt a járványhelyzet, valamint több személyi változás. (Az elmúlt négy évben 18 dolgozó távozását kellett kezelni.) Jelenleg is a legégetőbb probléma a súlyos óvónőhiány, aminek egyrészt az oka, hogy a nagy települések „elszippantják” az utánpótlást. A tájékoztatóból kiderült, hogy a Kossuth úti óvodában elkészült az étellift. Barabás Istvánné elmondta, hogy mindig cél lebeg a szemük előtt, így a jövőben elindítják a szelektív hulladékgyűjtést. Az ülésen arra kérte a képviselőket, hogy az óvodai vaságak cseréjét támogassák. Egy ágy ára 7 és 10 ezer forint között van, s közel 70 darab ágyra lenne szükségük. A Kisdédóvó Egyesület pályázik a helyi Leader-program felhívására, ami 90 százalék összeget támogat, míg a kisdédóvónak 10 százaléknyi önerőre lenne szüksége. Ezt az összeget az önkormányzattól szeretnék megőlelegezni. A testület tagjai egyöntetűen megszavazták a támogatást, mint mondták: ez nem lehet akadálya a pályázat sikerességének. Dr. Fabók Tibor képviselő megjegyezte, hogy a gyermekek, családok biztosan örülnének, ha a jövőben a gyerek-színház, a gyerekbérlet, valamint a mozgásos órák folytatódna. Majd véleményezték és elfogadták az óvodai munkatervet is

A múzeum a városközpont felé „nyitna”

„A múltjával van jelen a rend”, jelentette ki Dr. Zágórhidi Czigány Balázs történész, a helyi múzeum igazgatója. A tájékoztatás szerint a Szent Domonkos Rend Magyar Tartományfőnöksége a kolostorépület felújítására már a következő év folyamán 150 millió forintot tudna fordítani. Mint azt Zágórhidi, a neves történész felvázolta: ezt az összeget a kolostorépület fő téri szárnyának megújítására szeretnék fordítani. Ezáltal egy olyan fogadótér alakulna ki, amely az épületegyüttes egyházi, közösségi és kulturális tereit könnyen elérhetővé tenné a városközpontból. A rendi tájékoztatásból kiderült, hogy ezt a támogatást leghatékonyabban úgy tudnák felhasználni, ha az önkormányzati tulajdonban lévő épületrészek: a vas-műszaki üzlet helyiség, a turisztikai iroda és a hozzájuk

tartozó pince és raktárhelyiségek visszakerülnének a rend tulajdonba. A múzeumigazgató elmondta, hogy 2000-ben volt a kolostor rekonstrukciója, s azóta pusztul az épület. Egyet-értettek abba, hogy a városközpont felé meg kell nyitni a múzeumot, amelynek nincs főbejárata. Dr. Zágórhidi Czigány Balázs a pincei állapotokról elmondta, hogy két éve 10 köbméter szemetet talicskázunk ki onnan, de rengeteg hulladék maradt még ott. A városnak szép látogatóközpontja valósulna meg, ahol ajándékot lehetne vásárolni, kávét lehetne inni...stb. A testület támogatta az elképzelést, de felértékelte a helyiségeket. Majd elfogadták a Vasi Hegyhát Önkormányzati Társulás 2020. évi szakmai és pénzügyi tevékenységét.

Módosították a szociális rendeletet

A testület módosította a szociális és gyermekvédelmi ellátásokról szóló önkormányzati rendeletet. Így rendkívüli települési támogatást állapít meg annak a személynek, akinek a családjában az egy főre jutó havi jövedelem nem haladja meg az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 250%-át, egyedül élő esetén 300%-át.”

Ismét csatlakoznak a Bursa pályázathoz

Dr. Pataky Pál tanácsnok megjegyezte, hogy a város évek óta támogatja a Bursa Hungarica Felsőoktatási Önkormányzati Ösztöndíjrendszert, amelynek a célja: az esélyteremtés érdekében a hátrányos helyzetű, szociálisan rászoruló fiatalok felsőoktatásban való részvételének támogatása. A város ismét 900 ezer forintot biztosít erre az ösztöndíjra. A képviselők egyöntetűen támogatták a lehetőséget, mivel jól bevált rendszerről van szó. Ha módjukban áll emelik a támogatás havi összegét.

Épületek klimatizálása

Döntés született arról, hogy klimatizálni fogják az Egészségház rendelőt, a könyvtár és a hivatal épületét. Ez utóbbi kapcsán azt a lehetőséget választották, amely kevesebb kültéri egységet tartalmaz. A polgármester ismertette: felméri a művelődési központ épületét, ahol nincs megfelelő szellőzés.

Előrelépés a tanuszodáért

Kiemelt fejlesztési területekké nyilvánították a fürdő és a tanuszoda céljára szolgáló területeket, hogy elindulhasson a fejlesztés.

Vasvári Játékszín

A Vasvári Játékszín szeptemberben Csipkerekén, Nádason, Kőszegdoroszlón, Kőszegen mutatta be Csengey Dénes: A tejút lovása című művét.

Október 3-án 14.30-tól a Hegyháti Tájolón a csehimindszenti hegyen komédiáznak. Az ellopott kakas és a Tüzes vas komédiák előadása szabadtéren. **Október 9-én** Keme-

neskápolnán a komédiakosár előadása látható. **Október 21-én** Nagykutason, **október 22-én** Zalaszentgróton, **október 23-án** Óriszentpéteren mutatja be a Csengey-darabot, amit beszélgetés követ a nézőkkel.

Október 23-án délelőtt rendkívüli történelemóra egy általános iskolában a Csengey-darabral.

Folytatódik a Viru(lás)s!

Gergye Rezső kötetével október 7-én Csepregen, október 8-án Nagykutason találkozhatnak az érdeklődők. Novemberben Győr-Moson-Sopron megyében, Máriaikálnokon lesz a Viru(lás)s találkozójának helyszíne.

Gyermekáldás

Június 12-én született Erdélyi Leticia Kitti, aki Horváth Szimonetta és Horváth Gyula kislánya. Horváth Luca Linett június 26-án jött világra, ő Horváth Klaudia kislánya. Hack Rozi július 30-án látta meg a napvilágot Németh Nóra és Hack Tamás Pál gyermekeként. Bedics Regő augusztus 3-án született Németh Vivien és Bedics Norbert fiaként. Augusztus 11-én Molnár Júlia érkezett meg Horváth Viktória és Molnár Zoltán legnagyobb öröme. Orosz Máté augusztus 22-én jött világra Kondics Tünde és Orosz Gábor kislákaént. Németh Kornél augusztus 26-án született. Ő Szaller Viktória és Németh Attila gyermeke. **Gratulálunk!**

Könyvajánló

Az igazi csoda (R. J. Palacio)

R. J. Palacio egyszer a kislával egy cukrászdában volt, amikor megláttak egy Treacher Collins-szindrómában szenvedő, beteg arcú kisserácot, és a fia annyira megijedt, hogy elsírta magát. Palacio belegendolt, milyen élete lehet egy ilyen beteg kisgyerekeknek. Az eredmény egy komoly témát felölelő, de jó szándékú tanmese az elfogadás erejéről.

August (Auggie) Pullman arcdeformációval született, így nem járhatott suliba egészen mostanáig. Épp most kezdi az 5. osztályt a Beecher Prep Iskolában, és újként becsoepe-ni olyan, mint „turistaként a kannibálok szigetére utazni”. Auggie is csak egy hétköznapi gyerek szereti a Csillagok háborúját, sokat biciklizik, van egy jófej nővére, és egy kutyája. Csupán az arca nem hétköznapi és ezt mindenki látja. August még is belép az iskola kapuján és félelmet nem ismerve csak azon munkálkodik, hogy barátokat szerezzen. Vajon képes lesz meggyőzni az osztálytársait arról, hogy külseje ellenére közéjük tartozik?

R. J. Palacio regénye humoros és élvezhető volt, és 2017-ben bemutatták az azonos című filmet. A film nem csak azért lett kasszasiker, mert olyan színészek játsszák a főszerepeket, mint Julia Roberts, Owen Wilson, Jacob Tremblay hanem azért is mert a témája a gyerekek számára nagyon időszerű. Most hogy így gondolkozok rajta talán újra, elolvasom.

Bagoly Éva Sarolta

Idősek napja

Tóth Balázs polgármester köszöntőjét Foki Veronika operett műsora követte, majd uzsonna és közös koccintás zárta a délutánt.

Képgaléria: Laki László

Borkultúra a mindennapokban

Borkultúra a mindennapokban címmel 3 részből álló előadássorozatot indított Vasvár Város Önkormányzata a Nagy Gáspár Művelődési Központban.

Az előadások könnyed, jól befogadható ismeretszerzésre adnak lehetőséget, természetesen az elméleti tanulás kiegészül különböző borok kóstolásával is.

Kinek ajánljuk a programot?

- borkedvelőknek, akik jobban szeretnék érteni a borokhoz,
- akik nyitottak az új ismeretekre a borkultúra területén
- gasztronómia iránt érdeklődőknek
- akik, megismernék, felismernék a legfontosabb szőlőfajtákból készült borokat.

Miről is szól a 3 alkalom?

- A leggyakoribb szőlőfajták, tipikus fajtajellemzők (kóstolással).
- Alap ízek a borokban és ételekben.
- Hogyan válasszunk bort? Melyik ételt milyen borral párosítsunk?

• A helyes bortárolás, szervirozás tudnivalói.
Előadó: Vízvári Sándor borász.

Az első alkalom szeptember 23-án Borkóstolás alapjai, borismeret címmel már megrendezésre került.

2. alkalom: október 21. (csütörtök) 18 órától – Bor és gasztronómia

3. alkalom: november 25. (csütörtök) 18 órától – Bor és a mindennapok (bor vásárlása, tárolása, kínálása)

Az előadások tematikája nem egymásra épülő, így 1-1 alkalomra is lehetőség van bekapcsolódni.

A programokon való részvétel ingyenes, viszont előzetes jelentkezést igényel!

A következő elérhetőségen október 19-ig várjuk jelentkezésüket: titkarsag@vasvar.hu vagy Vasvár Város oldalon Messenger üzenetben vagy a 30/543-5313 telefonszámon.

Rendezvényünk támogatója a Vasvár Népfőiskola.

Bursa Hungarica ösztöndíjpályázat

Tájékoztatjuk a Tisztelt Lakosságot, hogy Vasvár Város Önkormányzata Képviselő-testülete csatlakozott a Bursa Hungarica Ösztöndíjpályázat 2022. évi fordulójához.

A pályázati kiírások megtekinthetők a

város honlapján (www.vasvar.hu). A pályázatok beadási határideje 2021. november 5.

Érdeklődni a Polgármesteri Hivatalban az 572-037-es telefonszámon lehet.

Vasvár Város Önkormányzata

POWER AUTOSZERVIZ

Pados Tibor E.V. Autószerelő mester

[www.fb.com/powerszerviz](https://www.facebook.com/powerszerviz)

Teljes körű jármű javítás és karbantartás
Műszaki vizsga felkészítés - Gumi és kerékcseré - klíma szerelés, tisztítás és javítás

9800 Vasvár,
Szentmihályfalvi út 34. Tel.: +36 20-661-3711
+36 30-497-2000
E-mail: powerszervizinfo@gmail.com

A szelektív hulladékot október 20-án, szerdán szállítják el

Vasvári Újság

AVASVÁRIPOLGÁRMESTERIHIVATALLAPJA

Kiadó: Polgármesteri Hivatal, Vasvár • **Felelős kiadó:** Pálláné dr. Lakics Erika jegyző

• **Felelős szerkesztő:** Simon-Németh Adél •

Szerkesztőségi munkatársak: Dóka Balázs,

Laki László, Pogács Mónika, Sejbéne Szabó

Mariann, Tausz István • **Készült:** Kerényi

DTP & Design Stúdió • ISSN 1216-0377